

Iran Strategy: Win Without War—The Missing Link

April 8, 2026

Dear Mr. President,

Congratulations for your victory.

Your advisors are missing a critical reality about Iran.

Nearly ninety million people live under a regime they do not support. If given a real choice, the overwhelming majority would reject it. But when they rise, they face prison, torture, or execution. When they protest, the result has been mass killings—thousands at a time. Millions more suffer in silence, waiting for a leader strong enough to stand with them.

During your first term, many Iranians saw that strength in you. You did what others talked about—you acted. In the recent twelve-day war, you proved again that you understand power—and how to use it decisively. For many, “Cyrus and Trump” has become a symbol of hope.

Unlike past administrations that empowered the regime through concessions and illusion, your approach changed the balance. Maximum pressure weakened the system and exposed its vulnerabilities. What was missing was not strength—but direction.

Outside Iran, about ten million Iranians live abroad. Many left decades ago and are disconnected from today’s reality. Some small, aging groups present themselves as opposition leaders. They are NOT!

Worse, some mislead your institutions—exaggerating influence and promoting unrealistic ideas: baseless referendums, artificial unity campaigns, and the illusion that external pressure alone will mobilize the people. These narratives confuse policy and sometimes even serve the regime by drowning out authentic voices.

For decades, Cyrus Force has focused on a different path—grounded in real movements inside Iran. The message is consistent: the problem is structural. The battlefield must shift from military confrontation to constitutional change.

Mr. President,

The most important voices inside Iran are often the least heard. They are real, documented, and persistent: the 1979 Kurdistan protests against the Constitution; the millions of the 2009 Green Movement asking, “Where is my vote?”; the nationwide “Woman, Life, Freedom” movement of 2022, a direct uprising against unelected clerical rule (Article 5) and enforced ideological control (Article 8); the 2019 statement of 17 activists; the declaration of over 800 individuals, including 160 professors; the 2025 statement of 17 women, including Narges Mohammadi and Nasrin Sotoudeh; and the 2026 statement signed by 400.

All point to one demand: a constitutional assembly inside Iran and a fundamental change to the structure of power.

This is the missing link. Pressure alone creates cracks—but without a clear political objective, those cracks close again. A defined call for constitutional reform gives direction to pressure and unity to the people.

The Iranian people do not need manufactured leaders abroad. They need a clear strategy targeting the root problem: the Constitution of the Islamic Republic.

You have already shown that smart pressure works. Now it can be made decisive. Smart sanctions on Iran's looters —paired with a clear demand for constitutional reform—can force real change without war, without nation-building, and without American boots on the ground.

This is not regime change imposed from outside. This is constitutional change driven from within—and supported by strength from the United States.

This is a historic opportunity. Not just to confront a regime, but to align with a nation.

With the right focus, you can be not only a strong leader, but the President who helped the Iranian people peacefully reclaim their country—and reshaped the future of the Middle East without another long war.

You don't need another war to win—just one clear goal: a new constitution chosen by the Iranian people.

Respectfully,
Sohrab ChamanAra

www.CyrusForce.org

ترجمه فارسی

موضوع: استراتژی ایران: پیروزی بدون جنگ — حلقه گمشده

هشتم آوریل 2026

جناب آقای رئیس‌جمهور،

تبریک پیروزی،

مشاوران شما یک واقعیت اساسی درباره ایران را از دست داده‌اند

نزدیک به نود میلیون نفر در ایران تحت حاکمیتی زندگی می‌کنند که از آن حمایت نمی‌کنند. اگر انتخاب واقعی داشته باشند، اکثریت قاطع آن را رد خواهند کرد. اما هر زمان که قیام می‌کنند، با زندان، شکنجه یا اعدام مواجه می‌شوند. وقتی به خیابان می‌آیند، نتیجه آن کشتارهای جمعی بوده است — هزاران نفر در هر بار. و میلیون‌ها نفر دیگر در سکوت رنج می‌برند، در انتظار رهبری قدرتمند که در کنارشان بایستد.

در دوره اول ریاست جمهوری شما، بسیاری از ایرانیان این قدرت را در شما دیدند. شما کاری را انجام دادید که دیگران فقط درباره‌اش صحبت می‌کردند — اقدام کردید. در جنگ دوازده روزه اخیر نیز بار دیگر نشان دادید که قدرت را می‌فهمید — و می‌دانید چگونه قاطعانه از آن استفاده کنید. برای بسیاری، «کورش و ترامپ» به نماد امید تبدیل شده بود.

برخلاف دولت‌های گذشته که با امتیازدهی و توهم، این رژیم را تقویت کردند، رویکرد شما توازن را تغییر داد. فشار حداکثری، نظام را تضعیف کرد و آسیب‌پذیری‌های آن را آشکار ساخت. آنچه کمبود داشت، نه قدرت — بلکه جهت بود.

در خارج از ایران، حدود ده میلیون ایرانی زندگی می‌کنند. بسیاری دهه‌ها پیش مهاجرت کرده‌اند و از واقعیت امروز ایران فاصله دارند. برخی گروه‌های کوچک و سالخورده خود را به عنوان رهبران اپوزیسیون معرفی می‌کنند. چنین نیست!

بدتر آنکه، برخی از این افراد با اغراق در نفوذ خود و ترویج ایده‌های غیر واقعی — همچون رفراندوم‌های بی‌پایه، کمپین‌های وحدت مصنوعی، و این توهم که فشار خارجی به تنهایی مردم را به خیابان می‌آورد — نهادهای شما را گمراه می‌کنند. این روایت‌ها سیاست‌گذاری را دچار سردرگمی کرده و گاهی حتی به نفع رژیم عمل می‌کند.

سایروس فورس طی چند دهه گذشته بر مسیر متفاوتی تمرکز کرده است — مسیری مبتنی بر حرکت‌های واقعی در داخل ایران. پیام روشن است: مشکل، ساختاری است. میدان نبرد باید از تقابل نظامی به تغییر قانون اساسی منتقل شود.

جناب آقای رئیس‌جمهور،

مهم‌ترین صداها داخل ایران اغلب کمتر شنیده می‌شوند. این صداها واقعی، مستند و مداوم هستند: اعتراضات کردستان در سال ۱۳۵۸ علیه قانون اساسی؛ میلیون‌ها نفر در جنبش سبز ۱۳۸۸ با شعار «رأی من کجاست؟»؛ جنبش سراسری «زن، زندگی، آزادی» در سال ۲۰۲۲، که قیامی مستقیم علیه حاکمیت غیرانتخابی فقیه (اصل ۵) و کنترل ایدئولوژیک جامعه (اصل ۸) بود؛ بیانیه ۱۷ فعال در سال ۲۰۱۹؛ بیانیه بیش از ۸۰۰ نفر از جمله ۱۶۰ استاد دانشگاه؛ بیانیه ۱۷ زن در سال ۲۰۲۵ از جمله نرگس محمدی و نسرين ستوده؛ و در نهایت بیانیه ۴۰۰ نفر در سال ۲۰۲۶.

همه این‌ها بر یک مطالبه مشترک تأکید دارند: تشکیل مجلس مؤسسان در داخل ایران و تغییر بنیادین ساختار قدرت.

این همان حلقه گمشده است. فشار به تنهایی شکاف ایجاد می‌کند — اما بدون هدف سیاسی روشن، این شکاف‌ها بسته می‌شوند. مطالبه مشخص برای اصلاح قانون اساسی، به فشار جهت می‌دهد و به مردم وحدت می‌بخشد.

مردم ایران به رهبران ساختگی در خارج از کشور نیاز ندارند. آن‌ها به یک استراتژی روشن نیاز دارند که ریشه مشکل را هدف بگیرد: قانون اساسی جمهوری اسلامی.

شما نشان داده‌اید که فشار هوشمندانه مؤثر است. اکنون می‌توان آن را تعیین‌کننده کرد. تحریم‌های هوشمند غارتگران ایران — همراه با مطالبه روشن برای اصلاح قانون اساسی — می‌تواند بدون جنگ، بدون ملت‌سازی، و بدون حضور نظامی آمریکا، تغییر واقعی ایجاد کند.

این تغییر رژیم از بیرون نیست. این تغییر قانون اساسی از درون است — با حمایت قدرت ایالات متحده.

این یک فرصت تاریخی است — نه فقط برای مقابله با یک رژیم، بلکه برای همسو شدن با یک ملت.

با تمرکز درست، شما می‌توانید نه تنها یک رهبر قدرتمند، بلکه رئیس‌جمهوری باشید که به مردم ایران کمک کرد کشورشان را به صورت مسالمت‌آمیز بازپس بگیرند — و آینده خاورمیانه را بدون یک جنگ طولانی دیگر شکل دهد.

برای پیروزی، به جنگ دیگری نیاز ندارید — فقط یک هدف روشن: یک قانون اساسی جدید که مردم ایران آن را انتخاب کنند.

با احترام،

سهراب چمن‌آرا